

**[Ole Bjørn Kraft.]**

afvise det, vil blive udøvet over den. De Kendsgerninger, der foreligger for os, er frygtelige; men det er urigtigt, det er svagt ikke at ville se dem i Øjenene — og man maa ikke tro, at man undgaar dem ved at benægte deres Eksistens.

Et andet Hovedformaal vil for os altid være en tilfredsstillende Grænsesikring. Forsvaret af Grænsen har to Hovedformaal: at skabe Sikkerhed for Mobiliseringen af de jysk-fynske Styrker og at tilvejebringe Tryghed for Grænsens Befolkning under dansk Styre.

Regeringens Forslag løser ikke disse to Opgaver. Ministeren maa vide, at det er Tilfældet, at de ikke bliver løst. Selv om man gik ud fra, at det vilde lykkes i Tide at faa mobiliseret de jysk-fynske Styrker, der er foreslaaet i Regeringsforslaget, vil den Linie, som her kan trækkes, være alt for tyndt besat. Jeg skal ikke nævne noget Tal. Vi har i Udvalget faaet Oplysning om, hvordan Stillingen er, baade i Krig og under Fredstilstand, men jeg viger ikke tilbage for at sige, at den Ordning, som her tilvejebringes, i det store hele har ladet Spørgsmaalet om Grænsens Sikring ligge. Der er ikke, i Forhold til den Ordning, som længe har været kritiseret, skabt nogen afgørende Forbedring. Og ser vi paa de Styrker, som vil være til Raadighed selv i Fredstid, som en Fredsbevogtning, saa ved Regeringen ogsaa, at det Antal virkelig uddannede Soldater, som her vil være til Raadighed, ikke vil yde den effektive Grænsebevogtning, man maa ønske.

Det konservative Parti har paa begge de Omraader, jeg her har omtalt: Skabelsen af et stærkt Flyvevaaben, Luftforsvar af Hovedstaden og en virksom Sikring af Grænsen, fremsat betydningsfulde og ret omfattende Ændringsforslag. Det konservative Forslag indeholder særlige Bestemmelser med Hensyn til Skabelse af en virksom Grænsesikring. Vi foreslaar det jyske Forsvar forøget med 2 Regimenter, og det er Hensigten, at disse skulde garnisonere i Sydjylland sammen med den ene nye Artilleriafdeling, vi tilvejebringer. Dernæst er det Hensigten, at der af de jyske Fodfolksregimenter, Artilleriafdelinger o. s. v. skal dannes en særlig Grænsesikringsstyrke med særlig Tjenesteomgang for de Enheder,

som indgaar deri. Med denne Ordning vil man opnaa, at der altid vil være en Styrke paa omkring 1 000 Mand — maaske noget mere — med mere end 3 Maaneders Uddannelse i Grænseomraadet, hvilket, hvad Forsvarsministeren ved, vil betyde en overordentlig Styrkelse i Forhold til den eksisterende Tilstand og ogsaa i Forhold til den Tilstand, Regeringsforslaget vil tilvejebringe.

Endvidere har vi foreslaaet, at der til Støtte for disse Styrker snarest anlægges de fornødne Spærringsanlæg mod Panservogne og andre motoriserede Styrker og til Beskyttelse, naar Hæren skal stilles paa Feltod. Vi mener, at Skabelsen af en saadan Grænsesikring er et ganske naturligt Led i Opbygningen af en dansk Forsvarsordning, som ingen Stat vil kunne indvende noget imod, og at den er et naturligt Udtryk for vor Neutralitetsvilje. I det hele taget har man Lov til at sige om det Forslag, Konservatismen har forelagt, at det fra A til Z bærer Præg deraf; at vi ønsker at skabe et Neutralitetsværn, ikke rettet mod nogen, men kun skabt til Værn for vore egne legitime Interesser.

Af Enkeltheder i det konservative Ændringsforslag skal jeg pege paa, at vi foreslaar en Formaaalsparagraf indsat i Loven paa ny, og at vi desuden for begge de to Værns Vedkommende har fremsat Forslag med det Formaal at søge at tilvejebringe et sikrere, mere fastlagt, mere effektivt Samarbejde mellem Værnenes forskellige Led. Det ærede Medlem Hr. Brorsen fremsatte nogle Betragtninger med Hensyn til Enhedskommandoen. Jeg tror, at det er en Sag, som det er vel værd at skænke nogen Overvejelse. Jeg tror ikke, at Tiden er moden til, at Afgørelse kan træffes, men saaledes som vore Værn traditionelt er opbygget, vilde det være fuldstændig rimeligt, ja, i høj Grad paakrævet at faa tilvejebragt et helt andet Samarbejde mellem dem end det, som hidtil har fundet Sted. En Række af de Opgaver, som det danske Værn vil blive stillet over for, vil være Fællesopgaver, hvor en fælles Indsats vil være nødvendig. Det vil da være rimeligt baade igennem selve Uddannelsen af Befalingsmænd og under Øvelser at tilvejebringe det nøjest mulige Samarbejde, et Samarbejde, som alt for hyppigt har svigtet, noget, som utvivlsomt,